

עפ"ת 38602/04-16 - מנגיסטו אבבה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים
עפ"ת 38602-04-16 מנגיסטו אבבה נ' מדינת ישראל
תת"ע 6497-02-16
23 יוני 2016

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
מנגיסטו אבבה
על-ידי ב"כ עו"ד ליפשיץ

נגד
המשיבה
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד ראאד ענוז

פסק דין

נגד המערער נרשם דו"ח על כך שנהג רכב, שאינו שלו, אלא של מעבידו, כאשר אין לו רישיון נהיגה מתאים לנהוג באותו רכב.

למערער רישיון נהיגה לנהוג ברכב עד 3,500 ק"ג, הוא נהג על רכב המצריך רישיון נהיגה A1 ולא כפי שהיה לו, והוא לנהיגת רכב עד 4 טון.

לצדו של המערער ישב בעלה של בעלת הרכב, מר דוד דנן (או דגן) ובעלת הרכב, לטענתו, היא בת זוגו, עוזרי קארין.

על-פי דברי השניים לשוטרי רשם הדו"ח, המערער לא ידע שאסור לו לנהוג על רכב כזה, וזאת משום שעסקין בתיקון לחוק לפני כעשור של תקנה 180 לת"ת, שהתאימה את רישיונות הנהיגה בישראל לתקן האירופאי, וכל מי שקיבל רישיון קודם לכן ועדיין החזיק ברישיון לא מתאים עם שינוי התקנה, למרות שמשקל הרכב והנהיגה בו לא השתנו.

עם זאת, עסקין בעבירת תוספת לפי סעיף 10א', כלומר, פסילת מינומם של שלושה חודשים.

לשאלתי אמר הסניגור, והסכים לכך ב"כ המדינה, שבעלי הרכב או מי שישב ליד הנהג והנהג החליף אותו, יש לו זיקת בעלות לרכב. לא הוגש נגדם כתב אישום על-פי סעיף 10ב' של התרת נהיגה לפי פקודת התעבורה. מדובר בנהיגה חד-פעמית של הנהג הנוכחי, שלא ידע עובדתית שהרישיון שהוא מחזיק איננו מתאים.

עסקין בעבירה הנמצאת באכסניה של עבירה חמורה, אך היא כשלעצמה ולנסיבותיה הינה מהעבירות הקלות ביותר מסוג כזה של עבירות שאיננה מצדיקה על דרך הכלל פסילה בפועל. בעניין זה אפנה לעמדתי המפורטת, לרבות טענה לפי סעיף 149(10) לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, בעניינו של מר כהן יעקב, 45884-04-16.

עמוד 1

בנוסף, הנני מסתמך על פסיקה רבה של בית משפט השלום בירושלים [כב' הש' נעיל מאנה] ופסיקות דומות של בית משפט מחוזי בחיפה [כב' הש' סאעד], בית המשפט מחוזי נצרת [כב' השופטת א. הלמן] ועוד.

הנני אפוא משאיר את גזר דינו של בית משפט קמא על כנו, אך מבטל את רכיב הפסילה בפועל.

יתר רכיבי גזר הדין יישארו על כנם.

**ניתן והודע היום, י"ז סיוון התשע"ו,
23/06/2016, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד עלידינופרדויד